

Minoes

een musical voor de bovenbouw

naar Annie M.G. Schmidt

Bewerking en muziek: Jan de Waard

een aantal scenes om een indruk te krijgen

Rolverdeling:

1.	Minoes	een juffrouw die een poes is geweest
2.	Tibbe	wat verlegen journalist van de plaatselijke krant
3.	Hoofredacteur	de hoofredacteur van diezelfde krant
4.	Jakkepoes	een grofgebekte zwervkat
5.	Pompkat	een macho kater met Arabisch bloed
6.	Schoolkat	kat, leergierig type, meent veel te weten
7.	Simon	de luie kater van meneer Smit
8.	Monopooltje	de hotelpoes, verwend en kieskeurig
9.	Jasmijn	de ijdele poes van de deodorantfabriek
10.	Gemeentekat	kat van het gemeentehuis, een bazige regelneef
11.	Babet	poezenzus van Minoes, snauwerig en ongeduldig
12.	Ellemeet	directeur van de deodorantfabriek, een blaaskaak
13.	Bibi	schoolmeisje dat erg goed kan tekenen
14.	Meneer Smit	hoofdonderwijzer van de plaatselijke school
15.	Fluf	de poes van Tibbe (rol zonder tekst)
16.	Miep	jonkie van de Jakkepoes
17.	Vlekkie	jonkie van de Jakkepoes
18.	Stuip	jonkie van de Jakkepoes
19.	Krabber	jonkie van de Jakkepoes
20.	Rooie	jonkie van de Jakkepoes
21.	Sip	jonkie van de Jakkepoes
22.	Graatje	jonkie van de Jakkepoes

23 t/m Koor.

Locaties

1	buiten op de daken
2	buiten op straat
3	binnen het redactiekantoor
4	binnen Tibbe's zolderkamer
5	binnen een zaaltje in hotel Monopool

Ellemeet: Ahum. Goedenavond, dames en heren, jongens en meisjes. Voor de weinigen die niet weten wie ik ben, ik ben Ellemeet, de heer Ellemeet. Ik ben de directeur van de geurtjes-fabriek hier in het dorp, de fabriek die zoveel goeds en welvaart heeft gebracht. Veel dorpsgenoten hebben bij mij een baan en als de wind gunstig staat ruikt het halve dorp naar mijn voortreffelijke deodorantjes. Maar genoeg hierover. Omdat ik zo'n belangrijke man ben heeft men mij gevraagd een inleidend woordje te spreken bij deze musical. De musical heet MINOES en gaat over katten. En dat is wel heel toevallig. Mijn fantastische fabriek heeft namelijk net een geurtje uitgevonden om de walgelijke stank van kattebakken tegen te gaan. Een paar druppeltjes en in plaats van vieze kattenpoep ruikt u anemoontjes, fresia's of dennennaalden !!!! Maar genoeg hierover.....

Tijdens deze toespraak is langzaam en behoedzaam de poes Minoes richting Ellemeet geslopen. Ellemeet heeft de sleuteltjes van zijn dikke Mercedes in de hand en staat daar, al pratende, wat mee te zwaaien. Op dit moment in de tekst heeft Minoes Ellemeet bereikt en mept ze de sleuteltjes uit zijn hand. Daarna gaat ze er als een haas vandoor.

.....Wel allemachtig. Wat krijgen we nou ! Van wie is die.....wie is die(raapt de sleutels op) Nou ja, 'the show must go on'. Zoals ik al zei, als bekend cultuurminnaar vraag ik uw aandacht voor....MINOES !!!!

SCÈNE 1**op de daken**

Pompkat: Mijn naam is Ali, maar ik word ook wel de Pompkat genoemd ik ben zo stoer dat niemand mij iets durft te maken.

Gem. kat: Dat zou je willen, dikke Tor, doe nou maar niet zo beroemd want als Gemeentekat bepaal ik hier de zaken.

Jasmijn: Dat kan wel wezen maar de mooiste dat ben ik, ik heet Jasmijn ik woon in de parfumfabriek, daar ruikt het zo fijn.

Simon: Het is maar wat je lekker noemt, je stinkt een uur in de wind mijn naam is Simon en ik moet geloof ik braken.

Allen: Wij zijn de Killendoornse Kattenclub van hiep hiep hoera en onze club.....gaat nooit verloren want we zijn vrienden voor het leven en ook nog daarna we laten ons door niemand ringeloren.

Jakkepoes: Ik ben de Jakkepoes, een zwerfkate van het zuiverste slag ik heb een hekel aan de mensen en hun huizen.

Monopool: Je weet niet wat je mist, ik krijg een blikje Whiskas per dag een plak hotelcake en vier schoongemaakte muizen

Schoolkat: Ach Monopooltje lief, als Schoolkat zeg ik: " jij leeft verkeerd." ik kan het weten want ik heb ervoor gestudeerd.

Minoes: Ik ben Minoes en er is vrees ik iets met mij aan de hand mijn mooie pels begint verschrikkelijk te pluizen

stilte.....de poezen lopen om Minoes heen en bekijken haar aandachtig.....

Pompkat: Hoe bedoel je precies?

Jasmijn: Je ziet er inderdaad niet uit, liefje. Nou was je toch al niet zo'n

Gem. kat: Hou je bek, Jasmijn, tuttebel. Minoes, wat is er precies aan de hand?

Minoes Ik weet het niet. M'n vacht valt uit, ik word langzaam helemaal glad. M'n staart wordt steeds korter. Ik ben m'n snorharen al kwijt.

Pompkat: Laat mij eens kijken, opzij jullie.

Schoolkat: Wat moet jij nou, spierbal, heb je d'r verstand van?

Monopool: Je eet vast verkeerd. Dat is het. Ik krijg alleen maar verantwoord voedsel. Uitgebalanceerde delicatessen. Je bent wat je eet, tenslotte.

Simon: Misschien is ze wel overspannen. Je zou er eens uit moeten.

Gem. kat: Stil nou es even. Het ziet er serieus uit.

Schoolkat: Krijg nou wat, ik ruik even aan d'r staart, valt ie d'r helemaal af!

Minoes: Ik heb ook steeds het gevoel dat ik op m'n achterpoten moet lopen. Kijk zo, moet je zien. (*Minoes doet het voor.....*)

Jasmijn: Geen gezicht! Welke kater wil er nou een vriendin die op d'r achterpoten stopt.

Jakkepoes: Wat doet dat er nou toe, maffe paspop, het gaat erom dat Minoes een probleem heeft en niet zo'n kleintje ook. Je zou bijna zeggen dat ze een beetje op een aapje gaat lijken, of erger nog, op een mens. Dat zou een ramp zijn. Minoes, denk eens goed na. Heb je iets raars gedaan, iets vreemds gegeten of ergens in gezwommen of wat dan ook?

Minoes: Nee, ik kan me niks bijzonders herinneren. Ik vind het zo erg. Terug naar huis gaan gaat ook niet want van m'n zus mag ik de tuin niet meer in. Ze zegt dat ze me niet herkent, dat ik haar zus niet meer ben. Ik moet eerst weer normaal worden. Ze is boos op me terwijl ik niks verkeerd gedaan!

Monopool: Dat moet toch haast wel. Zoiets komt niet zomaar. Je verzwijgt wat. Vertel op!

Jakkepoes: Hou je koest, gefileerde muizenvreter!!!

Monopool: Ach wat jij, mestmokkel!

Pompkat: Is het nou afgelopen. Ik ben hier de baas.

(*de Gemeentekat gaat dreigend voor hem staan en kijkt hem doordringend aan*)

Gem. kat: Minoes, denk nou nog eens een keer rustig na. Is er echt niks gebeurd waarvan je denkt.....

Jakkepoes: Laat dat arme kind met rust, regelneef. Zij weet het niet, en wij weten het ook niet. Ik stel voor dat wij, van de Killendoornse Kattenclub, onszelf een opdracht geven. Wij gaan uitzoeken wat er met Minoes aan de hand is.

Minoes: Maar waar moet ik in de tussentijd blijven. M'n zuster laat me d'r niet meer in. Waar moet ik wonen?

Monopool: Wij hebben geen kamers vrij. Bovendien, wie gaat dat betalen?

Schoolkat: Misschien in de verwarmingskelder bij ons op school?

Jakkepoes: Ga toch lekker zwerven, net als ik.

Jasmijn: En er dan zeker net zo slordig uit gaan zien!

Jakkepoes: Wat jij, mislukte toiletverfrisser!!

Gem. kat: Koppen dicht en luisteren. We gaan op onderzoek. We moeten weten wat er aan de hand is met Minoes. Maar eerst moeten we voor haar een nieuw huis vinden. Kunnen wij dat?

Allen: Ja dat kunnen wij want:

**Wij zijn de Killendoornse Kattenclub van hiep hiep hoera
en onze club.....enz.**

SCÈNE 2

het redactiekantoor

Hoofredacteur zit aan zijn bureau, Tibbe komt binnen.

Tibbe : U had me geroepen, meneer?

Hoofdred: Tibbe, jongen. Kom binnen, ga zitten. Ik wou eens rustig met je praten. Die stukjes die jij schrijft, Tibbe, zijn erg aardig. Soms zelfs heel bijzonder aardig. Maar.....er staat nooit nieuws in. Ik heb het je al zo vaak gezegd. Je stukjes gaan steeds over katten.

Tibbe : Maar gisteren heb ik een stukje geschreven dat helemaal niet over katten ging. Het ging over het voorjaar.

Hoofdred: Juist ja, over blaadjes en knopjes. Maar is dat nieuws?

Tibbe : Het waren nieuwe blaadjes.

Hoofdred: Luister Tibbe, we maken hier een krant. En een krant moet nieuws brengen.

Tibbe: Maar er staat al zoveel nieuws in. Oorlogen en zo. En moorden. Ik dacht dat het voor de mensen best leuk was ook iets te lezen over katten en blaadjes.

Hoofdred: Nee, Tibbe, begrijp me goed. Je hoeft niet over moorden of bankovervallen te schrijven. Maar in een dorp als dit zijn toch genoeg ander nieuwtjes. Als je ze maar weet te vinden. Maar jij bent zo verlegen. Je durft niet naar de mensen toe te gaan. Je durft niemand iets te vragen. En dat moet je toch leren. Laat die katten nou es met rust en ga de straat op. Zoek het nieuws daar waar het te vinden is!

Tibbe: Maar meneer....

Hoofdred: Niks te maren. Ik geef je nog één kans. Morgenmiddag krijg ik je eerste stukje nieuwe stijl. En dan verder een paar keer in de week. En als dat niet lukt.....Dag Tibbe.

Hoofdred.: Dag meneer.

Tibbe : **Ach waarom ben ik toch altijd zo vreselijk verlegen
waarom durf ik niet gewoon met mensen om te gaan
ze kletsen en ze babbelen en daar kan ik niet tegen
op feestjes ga ik liefst allenig in een hoekje staan
maar ja, ik ben een journalist dus ik zal het moeten leren
ik moet er niet aan denken maar het zal niet anders gaan
ik zie er vreselijk tegenop maar ik moet het wel proberen
want anders zit ik over een paar dagen zonder baan.**

Koor : Tibbe, Tibbe, wees niet zo verlegen
trap toch niet voortdurend angstig op de rem
loop daar niet zo zielig door de regen
laat wat van je horen verhef toch eens je stem
want kijk, je bent een journalist dus je zult het moeten leren
je moet er niet aan denken maar het zal niet anders gaan
je ziet er vreeslijk tegenop maar je moet het echt proberen
want anders zit je over een paar dagen zonder baan.

Tibbe: Waarom ga ik zweten bij alleen al de gedachte
iets te moeten zeggen in het openbaar
ik wil niet dat de mensen iets heel goeds van mij verwachten
laat me nou maar bezig dan komt alles voor elkaar.
maar ja ik ben.....(enz.)

In de uitloop van het lied ziet Tibbe meneer Smit op een bankje zitten. Hij gaat er mismoedig naast zitten.

Smit: Kijk eens aan. Wat leuk je weer eens te zien. Werk je nog steeds bij de krant. Het gaat zeker uitstekend hè ?

Tibbe: Ach.

Smit: Je schreef op school al zulke mooie opstellen. Je was wat dat betreft een van m'n beste leerlingen in al die.....bijna vijfentwintig jaar (nadrukkelijk)

Tibbe: Weet u niks nieuws?

Smit: *(beledigd)* Hoe bedoel je. Verveel ik je nu al?

Tibbe: Oh, neemt u mij niet.....dat bedoel ik natuurlijk niet. Ik meende, ik bedoel, weet u nog een nieuwtje. Ik ben op zoek naar nieuws.

Smit: Ach nee, daar ben ik niet belangrijk genoeg voor.

Tibbe: *(onthand)* Het spijt me echt. Het was echt niet.....ach, laat maar zitten ook. Ik ga maar weer eens verder, aan het, eh.....werk.

Smit: Succes dan maar Tibbe, ik lees het morgen wel.

Tibbe: Vast en zeker, meneer, vast.....enzeker.

SCÈNE 3

de kamer van Tibbe

Tibbe komt thuis. In de kamer van Tibbe scharrelt Fluf, de kat van Tibbe rond

Tibbe: Dag Fluf, ouwe reus, kijk eens wat ik voor je heb. Een lekker visje. Neem het er maar eens flink van. Nu kan het nog. Nu kan ik het nog betalen. Nog wel. Maar goed. Aan het werk Tibbe. Nieuws, nieuws, nieuws. Fluf, jongen, heb jij nog iets belangwekkends meegemaakt.

Fluf: Mauw- miauw.

Tibbe: Je meent het. Ach, aan jou heb ik ook niks. *(zoekt z'n zakken af)* Waar heb ik nou toch m'n pepermuntjes. Ik weet zeker dat ik nog een rolletje had. Fluf, waar heb ik m'n pepermuntjes verstopt?

Fluf: Mrauw - miauwauw, enz.

Tibbe: Dus jij weet het ook niet. Wat is er? Wou je d'r uit. Moet je weer zo nodig het dak op? (*Laat Fluf eruit en gaat achter schrijfmachine zitten*) Eens even kijken..... (*dicteert zichzelf*). Gisterenavond is er uit de broekzak van dhr. Tibbe, journalist alhier ter plaatse, op onverklaarbare wijze een rol pepermunt verdwenen. Het is nog niet duidelijk of hier sprake is vanwat een onzin. Wat een volslagen onbelangrijke onzin. Ik kan het niet, ik kan het niet.

Er is gestommel bij het raam. Minoes verschijnt, gekleed in een tuttig mantelpakje. Ze komt af op de lucht van haringrestjes in de vuilnisbak.

Minoes: Pardon, meneer. Ik zat hier op het dak met uw kat Fluf en toen rook ik iets lekkers. Het komt hier vandaan. Heeft u soms vis gegeten?

Tibbe: (*verbaasd*) Vis gegeten? Ja dat klopt. Maar alles is op. De restjes liggen al in de vuilnisbak.

Minoes: Ho, dat geeft niet hoor, ik ben gewend uit vuilnisbakken te eten.

Tibbe: Wilt u misschien een schoteltje.....een bekertje melk. Een boterhammetje. Met sardientjes?

Minoes: (*kijkt in de vuilnisbak*) Doet u geen moeite. Er ligt hier genoeg.

Tibbe: Juffrouw. Laat u dat alstublieft liggen. Dat is vies. Ik maak graag een boterhammetje voor u. Mag ik misschien weten hoe u heet.

Minoes: Minoes, juffrouw Minoes.

Tibbe: Ik heet.....

Minoes: Tibbe. Mijnheer Tibbe. Dat weet ik.

Tibbe: Zeg maar Tibbe. Dat doet iedereen.

Minoes: Als u het goed vindt blijf ik liever mijnheer Tibbe zeggen.

Tibbe: Hoe kwam u zo op het dak?

Minoes: ik, eh, ik zocht een betrekking.

Tibbe: Op het dak?

Minoes: (*eet intussen boterhammetjes*) U hebt een betrekking bij de krant, maar niet lang meer.

Tibbe: Hoe weet u dat?

Minoes: Gehoord. U moet een artikel schrijven dat niet over katten of blaadjes gaat. En dat kunt u niet.

Tibbe: Zeg, hoor eens even. Ik zou graag weten van wie u dat gehoord heeft. ik heb er namelijk met niemand over gesproken. (*Minoes is uitgegeten en zit met haar ogen dicht te spinnen*) Ik vraag u wat!

Minoes: Oh ja, nou, van horen zeggen.

Tibbe: Kijk eens juffrouw, wat mij betreft kunt u hier een uurtje wachten tot uw kleren droog zijn. Maar ik moet wel weer aan het werk.

Minoes: Meneer Tibbe. Kan ik hier een nachtje blijven slapen? Het is zo nat buiten.

Tibbe: Slapen? geen sprake van. Ik.....eh.....heb geen logeerbed.

Minoes: Een oude kartonnen doos is genoeg. Dekens heb ik niet nodig. Alstublieft.....

Tibbe: Een ouwe doos? Maar juffrouw.

Minoes: Ja hoor, met een verse krant erin.

Tibbe: Ik zal u geld geven voor een hotel. Hier in de buurt is een.....

Minoes: Oh, nee, dat hoeft niet hoor. Nee, dan ga ik wel weer het dak op. De regen in.

Tibbe: Nou goed dan. Een nachtje dan.

Minoes: Mag ik in de doos?

Tibbe: Best. Maar onder een voorwaarde. U moet mij vertellen hoe u dat allemaal weet. Over mij. Wie ik ben en waar ik werk en welke stukjes ik niet kan schrijven.

(Fluf komt binnen)

Fluf: Mrauw-miauw wauw.....(enz.)

Minoes: Ik wist het van hem. Hij heeft mij van alles over u verteld. Dat u een goed baasje bent. Dat u veel van katten houdt.

Tibbe: U.....u.....praat met katten.

Minoes: Ja.

Tibbe: *(naar publiek)* Dat mens is een beetje gek. *(naar Minoes)* Hoe kan dat, dat u met katten praat?

Minoes: **Ik weet ook wel, 't is moeilijk te geloven
maar vroeger ben ik zelf een heuse poes geweest
ik ben het allemaal nog niet te boven
't is nauwelijks te bevatten voor een simple poezengeest
ik woonde met mijn vijfing-zuster aan de Emmalaan
daar gaven we miauwconcerten weg bij volle maan
we gingen keurig op de kattebak, we vingen vette muizen
maar op ze'kre dag begon m'n mooie pels ineens te pluizen.
nu sta ik hier en praat in mensenwoorden
ik loop ook op twee benen en ik heb een pakkie an
ik ben m'n vacht en snorharen verloren
m'n beste meneer Tibbe, ik snap er ook niks van.**

Fluf: Miauw, mauw mauw

Tibbe: En wat zegt Fluf dan nu.

Minoes: Hij zegt dat uw pepermuntjes in een jampot op de bovenste plank van de kast zitten. Daar heeft u ze zelf verstopt.

Tibbe gaat kijken. Het is zo.

Tibbe: En toch geloof ik het niet. Dat u met katten praat.....Het is iets anders, een soort gedachten lezen of zo.

Minoes: Misschien. Ik ga in m'n doos. Mag ik deze oude krant meenemen?

Tibbe: Weet u zeker dat u geen dekentje of kussen wilt?

Minoes: Oh, nee hoor. Welterusten.

Tibbe: Goedenacht, juffrouw Minoes.

Minoes: Ik heb trouwens nog wel een nieuwtje voor u. Over dat meneer Smit zo treurig is.

Tibbe: U bedoelt meneer Smit de hoofdonderwijzer. Daar heb ik vanmiddag nog mee gepraat. Hij zag er niet treurig uit.

Minoes: Maar hij is het wel. Over een week is hij vijftientwintig jaaronderwijzer aan dezelfde school. Hij hoopte zo dat er een feest zou komen. Een jubileum. Maar nee.

Tibbe: Waarom komt er dan geen feest.

Minoes: Omdat niemand het weet. Iedereen is het vergeten.

Tibbe: Hij kan het toch zelf vertellen.

Minoes: Dat doet ie niet. Daar is ie te koppig voor. Zegt Schele Simon, z'n Siamese kater.

Tibbe: Simon, zijn kat?

Minoes: Juist ja, die heb ik gesproken. En nou ga ik echt in m'n doos. *(gaat af)*

Tibbe denkt even na. Pakt dan de telefoon.

Tibbe: Neemt u me niet kwalijk dat ik u zo laat bel meneer Smit, maar ik wilde u nog even spreken in verband met uw aanstaande jubileum. Dat u vijftientwintig jaar onderwijzer bentnee, natuurlijk was ik dat niet vergetenach, daar ben ik journalist voor, ik doe m'n werk.....dan kom ik dadelijk nog even langs. Voor een stukje. Tot zo. *(legt neer)*
Misschien word ik wel een beetje gek. *(gaat af)*

SCÈNE 4

op de daken

Minoes, Jakkepoes, Monopooltje, Jasmijn, Pompkat, Gemeentekat, Simon en de Schoolkat zitten op het dak.

Pompkat: *(tot Minoes)* Het is dat we je kennen maar je ziet er inmiddels helemaal uit als een mens.

Jakkepoes: Je moet je afschuwelijk voelen.

Minoes: Dat valt eigenlijk best mee. Ik voel me goed, ik heb geen pijn. Het probleem is dat ik me zo halfhalf voel. Half kat, half mens.

Jasmijn: Hoezo half. Als ik naar je kijk zie ik een mens. Ik kan niks kats meer aan je ontdekken.

Minoes: Van buiten ja. Maar van binnen heb ik nog heel veel kats. Ik spin, ik geef kopjes. Alleen wassen doe ik met een washandje. En of ik nog van muizen hou.....dat zou ik moeten proberen.

Simon: Van die Tibbe hoef je geen muizen te verwachten. Die vindt dat vast zielig.....

Monopool: Wat eet je trouwens zo allemaal bij die man. Je moet er wel op letten dat je verantwoord eet hoor.

Gem. kat: Als ik het goed begrijp, blijf je bij die journalist wonen.

Minoes: Hoho, ik heb er drie nachtjes geslapen.

Schoolkat: Hij lijkt me wel in orde.

Jakkepoes: In orde? Mensen zijn nooit in orde. Zeker niet als ze volwassen zijn.

Minoes: Hij is heel aardig. Hij werkt bij de krant.

Pompkat: Dat heb ik gehoord ja, maar het schijnt niet zo goed te gaan. Hij wordt binnenkort ontslagen.

Monopool: Nou en? Werken! Wat schiet je daar nou mee op!

Jakkepoes: Je blijft daar toch niet wonen, ga toch lekker zwerven, kind. Net als ik. D'r is altijd wel ergens een kelder of een schuur te vinden. Kom anders bij mij. Ik heb een lekker plekje in een ouwe leegstaande caravan. Daar komt geen mens.

Gem. kat: *(tot Jakkepoes)* Ik heb gehoord dat je alweer zwanger bent.

Simon : Alweer? Jij weet ook niet van ophouden.

Jakkepoes: Waar bemoeien jullie je mee. Ik leef zoals ik wil.

Minoes: Maar je gaat die kleine schatjes toch niet in een ouwe tochtige caravan grootbrengen?

Jakkepoes: Hoezo niet? Moet ik ze soms laten verpesten door al die zogenaamde dierenliefhebbers? Door kinderen die denken dat een jong poesje gewoon een bewegend knuffeltje is. Trouwens, voor een beetje kat is een kartonnen doos goed genoeg. Ze mogen blij zijn da'k ze straks te vreten geef.

Schoolkat: En wie is de vader?

Jakkepoes: Ik weet het niet zeker maar.....ik heb wel een vermoeden. *(kijkt Pompkat doordringend aan)*

Pompkat: Nee, nou zal ik het weer gedaan hebben.

Jakkepoes: Lekkere vent ben jij.

Schoolkat: Dat bedoel ik nou. Ik blijf vrijgezel.

Jasmijn: *(uitdagend tot Schoolkat)* Ben jij nou een echte kater.

Schoolkat: Het gaat erom hoe je je voelt. Minoes, voel jij je poes of mens ?

Minoes: Ik.....ik weet het niet.

Jasmijn: Ze weet het niet.

Gem. kat: Ben je een poes, ben je een mens of een raar soort tussenvorm. Een moes of een pens!

Monopool: Pens? Bah! Hondenvreten.

Jakkepoes: Hou nou es op, stelletje pestkoppen. Minoes, lieverd, ken je de mauw-mauw song nog? Als je die nog kent ben je voor mij nog een echte poes, hoe je er ook uit mag zien. Let op ! Ik zet in en jullie vallen bij.

De Jakkepoes begint erg vals te miauwen en de andere poezen vallen in. Het geheel gaat door merg en been, dan weer hard, dan weer zacht, een heuse kattengejank-compositie.)

Jakkepoes: Dat zit dus nog wel goed.

Schoolkat: Alles komt in orde. Je wordt heus nog wel eens een echte poes.

Tibbe : *(alleen hoorbaar)* Minoes. Juffrouw Minoes!

Minoes: Hij roept me. Ik mag terugkomen.

Jakkepoes: Niet doen. Ga toch lekker zwerven.

Minoes : Ik geloof dat.....nee, ik ga weer. Nog één nachtje. Hij is zo aardig. *(gaat af)*

Monopool: En denk eraan. Goed eten.

Simon: Over eten gesproken. Ik ben pleite.*(af)*

Pompkat : Ik ook. Tot ziens.

Jakkepoes: *(gaat achter de pompkat aan)* Ho effe, vader, wij hebben nog het een en ander te bespreken.

Pompkat: Wij? Waarover dan? *(af)*

Jasmijn: Stelletje konijnen! *(de rest roddelend af)*

SCÈNE 5

redactiekantoor

Waarin de hoofdredacteur heel tevreden is over Tibbe, omdat die ineens met verrassende nieuwtjes komt. Tibbe krijgt loonsverhoging.

SCÈNE 6

op de daken

Minoes : *(plus koor)*
**Wie heeft er nog een nieuwtje
't kan niet schelen wat
als het maar over mensen gaat
hier in de stad
een ruzie of een ongeluk
een inbraak of een brand
het moet wel iets heel spannends zijn
want 't is voor in de krant.**

Pompkat: **Luister, luister, naar wat ik heb gehoord
er is hier vlakbij in de straat bijna iemand vermoord
de loodgieter van om de hoek
kwam 's avonds dronken thuis
toen heeft z'n vrouw hem afgedroogd
met een verwarmingsbuis.**

Jasmijn: Bij ons in de geurtjesfabriek is vandaag iemand ontslagen.
Het is Willem, die aardige kantinejongen.

Minoes: Waarom?

Jasmijn: Ik weet het niet. Hij kwam wel vaak te laat. Maar of dat het is.....

Minoes: Dank je wel.

Minoes: **Wie heeft er nog een nieuwtje**
(plus koor) **'t kan niet schelen wat.....enz.**

Gem. kat: **Luister, luister, naar wat ik heb gezien**
de vrouw van slager Bollekop verwacht nu nummer tien
ze is alweer ontzettend dik
nog dikker dan d'r man
maar als ze slim zijn maken ze
er straks saucijsjes van.

Schoolkat: Geweldig nieuws! De Zilvervloot is veroverd. Door Piet Hein.
Zorg dat het in de krant komt.

Minoes: Hoe weet je dat?

Schoolkat: Meneer Smit heeft het verteld. Aan de hele klas.

Minoes: Dank je wel.

Minoes:(plus koor) **Wie heeft er nog een nieuwtje.....enz.**

Jasmijn: **Luister, luister, naar wat er is gebeurd**
de burgemeester is vanochtend uit z'n broek gescheurd.
hij liep weer eens te joggen
't is zo'n sportieve vent
maar hij heeft in z'n onderbroek
nog nooit zo hard gerend.

Simon: Minoes, ik moet je wat vertellen

Minoes: Zeg het maar.

Simon: Dat verhaaltje van de Schoolkat is helemaal geen nieuws. Dat heeft ie gehoord tijdens de geschiedenisles.

Minoes: Dank je wel.

Minoes:(plus koor) **Wie heeft er nog een nieuwtje.....enz.**

Monopool: **Luister, luister, naar wat er wordt gezegd**
bij Jopie's friettent op de markt daar was een groot gevecht
de frikadellen en kroketten
vlogen in het rond
ik heb het altijd al gezegd
dat spul is niet gezond.

Gem. kat: Nieuws van het Gemeentehuis! Er zijn voornemens om de geurtjesfabriek uit te breiden. De directeur, meneer Ellemeet heeft grote plannen. Ik heb vandaag bij een geheime vergadering gezeten. De hele buurt wordt één grote geurtjesfabriek. Als de wethouder het goed vindt.

Minoes: Vindt de buurt dat dan goed?

Gem. kat: Meneer Ellemeet heeft heel veel macht.

Minoes : Dank je wel.

Minoes:*(plus koor)* **Wie heeft er nog een nieuwtje.....enz.**

Schoolkat: **Luister, luister, dit moet echt in de krant
want in de zandbak van de school verversen ze het zand
het werd ook wel een beetje tijd,
er hing me toch een stank
maar morgen is ons poep- en piesterrein weer lelieblank.**

Pompkat: Nu ben ik aan de beurt maar ik weet niks.

Minoes: Heb je dat wel vaker.

Pompkat: Als kind al had ik daar last van.

Minoes: Dank je wel.

Minoes:*(plus koor)* **Wie heeft er nog een nieuwtje.....enz.**

Simon: **Luister, luister, vergeet nou maar de rest
de Jakkepoes heeft zeven jonge poesjes in d'r nest
ze zijn zojuist geboren,
maar 't hoeft niet in de krant
want als het over poezen gaat
is het niet interessant.**

Minoes: De Jakkepoes heeft zeven kleintjes?

Gem. kat: Waar, waar?

Monopool: Toch niet op die autosloperij? In die vieze caravan?

Jasmijn: 't Arme dier, dat zijn toch geen omstandigheden!

Pompkat: Ach wat, zo heeft ze d'r al veertig grootgebracht.

Simon: Kom op we gaan kijken.

Schoolkat: Ik zal wel muizen voor d'r vangen.

Minoes: Ho, ho, niet allemaal tegelijk. Een poes met kleintjes houdt niet van drukte.
Zeker de Jakkepoes niet. Het is beter als we één voor één op bezoek gaan.

Gem. kat: Ga jij dan maar eerst. Jij bent haar beste vriendin.

Jasmijn: Maar trek dan wel iets fatsoenlijks aan! *(Allen af)*

SCÈNE 7

voor op het podium (in de oude caravan)

Minoes gaat op bezoek bij de Jakkepoes om de zeven jonkies te bewonderen. De zeven jonkies zingen een vrolijk lied. Minoes krijgt van de Jakkepoes te horen dat haar zus Babet weet hoe Minoes weer kan genezen en dus weer gewoon een poes kan worden. Minoes weet niet wat ze hiermee aanmoet.

(Tibbe en Minoes in Tibbe's kamer)

Tibbe: *(geeft Minoes een kadootje)* Kijk eens juffrouw Minoes. Een kadootje. Omdat ik meer salaris heb gekregen. En dat heb ik aan u te danken.

Minoes: *(het is een hoedje)* Oh wat mooi. Dank u wel. *(geeft Tibbe een kopje)*

Tibbe: Wat u doet u nu?

Minoes: Oh, neemt u mij niet kwalijk. Ik geef een kopje. Een restje poes. Dat deed ik vroeger altijd, als ik iemand.....

Tibbe: U bent een rare juffrouw. Maar u moet u wel gedragen. Zeker straks op de ontvangst.

Minoes: Ontvangst?

Tibbe: Ja. Er is vanmiddag een ontvangst. In hotel Monopool. Ter ere van meneer Smit. Vanwege zijn jubileum. En ik wil graag dat u meegaat, juffrouw Minoes. Er komen erg veel mensen.

Minoes: Dan ga ik niet mee.

Tibbe: Het zou erg goed voor u zijn. Voor ons allebei. We zijn allebei erg verlegen. We moeten leren durven.

Minoes: Komen er ook honden?

Tibbe: Nee natuurlijk niet. Kom, laten we gaan. En zet u uw hoedje maar op. Dat staat feestelijk. *(biedt haar zijn arm, ze gaan "de straat" op)*

Bibi: *(opgewonden)* Tibbe, Tibbe, kijk eens!

Tibbe: Wat heb je daar, Bibi? Een fototoestel.!

Bibi: De eerste prijs. Ik heb de eerste prijs van de tekenwedstrijd.

Tibbe: Die heb je verdiend. Je tekening was echt een kunstwerk.
(tegen Minoes) Ze had een zwerfkat met een nest kleintjes getekend.

Minoes: De Jakkepoes. Ik weet het.

Bibi: *(tot Minoes)* Hé, hallo. Kennen jullie elkaar.

Tibbe: Dit is Minoes. Mijn secretaresse.

Bibi: Uw secretaresse is vroeger een poes geweest.

Tibbe: Ja ja, en ik een doodshoofdaapje. Ga je mee naar binnen Bibi?

Bibi: Vanmiddag is het alleen voor grote mensen. Wij hebben al feest gehad. Op school. Maar daar binnen hangen wel alle tekeningen. Op de mijne zit een grote strik! Doe!

(Bibi af, Tibbe en Minoes kuieren verder, Meneer Smit komt op)

Smit: Ach kijk. Daar hebben we Tibbe. M'n beste Tibbe, wat fijn dat je komt. Ik ben zo zenuwachtig. Daarom blijf ik liever nog even buiten. Binnen is het al heel druk. Bedankt nog voor dat fijne stukje in de krant.

Tibbe: Mag ik even voorstellen. Mijn secretaresse Minoes.

Smit: Mevrouw Minoes. Het is me een genoegen. Smit is de naam.

Minoes: Dat weet ik. U bent het baasje van Simon. U draagt alleen maar paarse pyjama's.

Smit: Hoe.....eh, hoe weet u.....(*luidruchtig komt Ellemeet op*)

Ellemeet: Aha, Smit, jongen, hier ben je dus. Luister eens kerel. Hoeveel minuten moet dat inleidende praatje zo meteen duren. Ik doe het natuurlijk graag maar zoals je begrijpt heb ik weinig tijd. Druk, druk, druk. Maar afijn, je kent me.

Smit: Meneer Ellemeet. Wat fijn dat u er bent. Mag ik u Tibbe voorstellen. En zijn secretaresse mevrouw Minoes. Tibbe is journalist.

(tijdens het komende gesprek staat Ellemeet weer met de sleutels van zijn dikke Mercedes te spelen. Minoes kan haar aandacht er niet van afhouden)

Ellemeet: Aha, de krant is er ook. Mooi mooi. Ik had zo gedacht vijf minuten. Ik moet namelijk nog naar een belangrijke vergadering met de wethouder.

Smit: Vijf minuten is al geweldig meneer Ellemeet. Maar nu ik u toch zie. Ik wil u nog iets vragen. Iets belangrijks. U weet dat er erg veel dierenvrienden zijn in Killendoorn. Bijna iedereen heeft een kat. En nu willen wij, de mensen uit de buurt, een Vereniging oprichten. De Vereniging van Dierenvrienden. Het doel van de vereniging is zoveel mogelijk dieren te helpen. We willen een asiel maken voor arme zwervkatten, we zouden graag een dieren-zieken huisje willen en films vertonen over dieren. Ikzelf bereid een lezing voor over katten "De kat door de eeuwen heen".

Ellemeet: Jaja, schiet een beetje op. Ter zake.

Smit: En nu willen we u vragen voorzitter te worden van onze vereniging.

Ellemeet: Tja. Waarom vraagt u dat aan mij?

Smit: U bent zo bekend. En zo belangrijk. En zo geliefd hier in het dorp. U bent toch ook een dierenvriend. U heeft toch ook een kat.

Ellemeet: (*vol afschuw*) Een hond, een hond! Maar Smit, ik heb het al zo druk.

Smit: Er is niet zoveel werk aan verbonden. U hoeft er niet veel voor te doen. Het gaat meer om uw naam. Iedereen heeft zoveel vertrouwen in u.

Ellemeet: Nou goed dan.

Smit: Prachtig, prachtig. Hoor je dat Tibbe. Meneer Ellemeet wordt voorzitter van.....

(op dat moment slaat Minoes de sleutels uit Ellemeets hand. Ze schrikt en gaat er vandoor)

Ellemeet: Allemachtig. Wat krijgen we nou. Wat mankeert die dame!

Smit: Tibbe! wat een merkwaardige secretaresse heb jij!

Tibbe: Ik.....ik kan het uitleggen.....Hoewel. Het spijt me verschrikkelijk. Ze is een beetje in de war, moet u weten.

Ellemeet: Dat kun je wel zeggen, ja. Maar genoeg hierover. Laten we snel naar binnen gaan.

Waarin Minoes een ontmoeting heeft met haar zus babet, die haar vertelt hoe ze weer een poes kan worden. Minoes twijfelt inmiddels heel erg of ze dit nog wel wil, want ze is veel voor Tibbe gaan voelen. Als mens dan. Babet snapt helemaal niks van die twijfel en wordt erg boos.

SCÈNE 10**de zolderkamer van Tibbe**

Tibbe: Het gaat goed, het gaat goed. Ik begin het te leren. Ik heb al twee stukjes helemaal zelf gemaakt. Een prachtig verslag van de ontvangst. Over het feest en de toespraak van meneer Ellemeet. Over de eerste prijs van Bibi. Over alles wat er die middag gezegd en gedaan is. En dan natuurlijk als klap op de vuurpijl het bericht over de Vereniging van Dierenvrienden waar meneer Ellemeet voorzitter van wordt. Allemaal nieuws. En allemaal zelf verzameld. Straks heb ik Minoes helemaal niet meer nodig.....Tenminste niet voor de nieuwtjes.....Waar zou ze zijn? Het is wel stil zo. Nietwaar Fluf? Heb jij Minoes nog gezien? Op het dak misschien?

Fluf: Miauw.

Tibbe: Dat versta ik niet. Als Minoes er nou was kon ze het vertalen. Ga d'r eens zoeken Fluf. Ga d'r maar zeggen dat ik niet boos meer ben. Ondanks d'r gekke gedrag. *(Fluf af)* Ik denk dat ik maar eens een stukje ga schrijven over meneer Ellemeet. Die man doet zoveel goeds voor het dorp. Hij is zo belangrijk. Een mooi artikel over al zijn kwaliteiten zal vast wel in de smaak vallen. Goed idee, Tibbe. Misschien een interview. Een mooi portret.

Minoes op met Jakkepoes

Minoes: Tibbe, Tibbe, ik heb groot nieuws. Die Ellemeet, die engerd van gisteren, die patser, die voorzitter is van de Vereniging van meneer Smit, is helemaal geen dierenvriend.

Jakkepoes: Die rotkerel heeft me half mank geslagen. Ik was gisteravond in zijn tuin, op zoek naar eten voor die kleine mormels van me, zie ik dat de tuindeur open staat. Ik naar binnen. Is me daar een tafel afgeladen met lekkernijen; zalm, garnalen, spek, kaas, ik word niet goed. Ik spring op tafel, maar er is zoveel dat ik niet kan kiezen, trut die ik ben. Komt daar die bullebak binnen, met z'n vrouw, ook al zo'n succesnummer, beginnen ze me te achtervolgen. Zij staat bij de deur, ik kan geen kant meer op, hij pakt een wijnfles en geeft me toch een mep, ik dacht dat ik doormidden lag. Hoe'k buiten ben gekomen weet ik niet meer, maar ik leef nog.

Minoes: Tibbe, je moet schrijven: Ellemeet is geen dierenvriend. Hij slaat katten!

Tibbe: Maar dat kan toch niet. Er zijn helemaal geen getuigen! Bovendien Ellemeet? Een dierenbeul?

Minoes: En de Jakkepoes dan?

Tibbe: Een kat is geen getuige. Niemand zal het geloven!

Simon op: Groot nieuws, groot nieuws. De haringkar op het plein is omvergereden. De hele kar ligt aan diggelen en de haringman in het ziekenhuis. De vis ligt over het hele plein verspreid. Geweldig!

Minoes: De haringkar is kapotgereden!

- Simon:** Het was een grote auto. Na het ongeluk is hij doorgereden. Niemand heeft gezien wie er achter het stuur zat, alleen Oecomeentje, de kerkkat. Zij heeft gezien dat het Ellemeet was, de directeur van de geurtjesfabriek!
- Minoes:** Ellemeet heeft het gedaan. Tibbe, je moet schrijven. Ellemeet heeft de haringkar omvergereden.
- Tibbe:** Maar dat kan niet. Er zijn helemaal geen getuigen! Bovendien zou Ellemeet zoiets nooit doen!
- Minoes:** Oecomeentje heeft het gezien.
- Tibbe:** Een kat is geen getuige. Niemand zal het geloven!
- Jasmijn op:** Er is iets raars gebeurd! Willem, die leuke kantinejongen van de geurtjesfabriek, die vorige week was ontslagen, is weer aangenomen. Door meneer Ellemeet. En dat komt omdat Willem heeft gezien dat meneer Ellemeet de haringkar omver heeft gereden. Maar omdat hij nu z'n baantje terug heeft, heeft hij beloofd dat hij het aan niemand zal vertellen.
- Minoes:** Willem heeft het gezien! Maar hij durft het niet te vertellen. Jij moet het vertellen, Tibbe. Je moet schrijven!
- Tibbe:** Maar dat kan niet. Er zijn geen getuigen!
- Minoes:** En Jasmijn dan?
- Tibbe:** Een kat is geen getuige. Niemand zal het geloven!
- Monopooltje op:** Ellemeet heeft het gedaan. Ik weet het zeker. Hij was met z'n vrouw bij ons in het hotel om te dineren. Ik heb alles afgeluisterd. Hij kreeg van z'n vrouw op z'n donder omdat ie zo stom was geweest om door te rijden. Maar hij zei: Gebeurd is gebeurd. Hij wil niet dat het dorp weet dat hij het gedaan heeft. Hij moet aan z'n goede naam denken.
- Minoes:** Zie je wel! Hij geeft het toe. Tibbe, schrijven!!!!!!!
- Tibbe:** Dat kan niet. Er zijn geen getuigen!!!!!!
- Minoes:** En Monopooltje dan?
- Tibbe:** *(En de anderen doen hem spottend na)* Een kat is geen getuige!!! Niemand zal me geloven.
- Pompkat op:** Niet te geloven, wat een druiloor! Komt die Ellemeet bij de garage van m'n baas om een deuk in z'n auto te laten repareren. Geeft hij m'n baas honderd gulden extra als ie het geheim houdt. Van die deuk. Die deuk was namelijk van het ongeluk. Met de haringkar. Ellemeet heeft het gedaan maar niemand mag het weten.
- Minoes:** Tibbe!!!!
- Tibbe:** *(plus de rest)* Een kat is geen getuige!!!!!!
- Schoolkat op:** Alarm, alarm. De jonkies van de Jakkepoes zijn weg. Er zijn mensen in de caravan geweest. Toen hebben ze de jonkies gevonden. Ze hebben ze weggehaald.
- Jakkepoes:** Waaat!!!!!! Wie haalt het in z'n botte hersens om mijn kleine schatjes

Schoolkat: Ze hebben ze bij Ellemet in de auto gelegd. Omdat hij voorzitter is van de Vereniging van Dierenvrienden. En hij is er mee weggereden. Niemand weet waarheen.

Jakkepoes: Die etter! Die.....mens!!!! Kom op! Er achteraan. M'n arme kleintjes.....

(alle katten af behalve Minoes)

Minoes: Tibbe, wat ga je doen.

Tibbe: Minoes, ik geloof jullie wel. Maar ik kan dit niet in de krant zetten. Dat moet je begrijpen. Ellemet is heel geliefd in het dorp. En als ik schrijf dat hij de haringkar omver heeft gereden en dat hij poezen slaat, wil iedereen bewijzen zien. En die heb ik niet. Ik geloof jullie echt, maar jullie zijn katten. Ze zullen zeggen dat ik gek ben.

Minoes: *(hoofdschuddend)* Met m'n verstand snap ik je maar met m'n instinct.....

Alle katten op, ook de kleintjes, Gemeentekat voorop

Jakkepoes: Ze zijn terecht. Mijn lieve schatjes zijn terecht. En je mag een keer raden wie ze gevonden heeft.

Graatje: De gemeentekat heeft ons gevonden! Lang leve de gemeentekat!!

Minoes: Ze zijn terecht!! Geweldig!! *(tot gemeentekat)* Vertel op!!

Gem. kat: *(vertelt héél spannend!)* Ik zat lekker in de zon bij het postkantoor, komt daar een grote auto aanrijden. Wie stapt eruit. Juist. Ellemet. Met in z'n handen een dichtgeknoopte lap. Een bewegende miauwende buidel.

Miep: Dat waren wij! Hij had ons in een ouwe lap gepropt!!

Gem. kat: Hij spiedt om zich heen, of er niemand kijkt, en dan.....dan gooit hij de buidel in een van de vuilniszakken van het postkantoor. Hij springt in z'n auto en scheurt weg.

Vlekkie: De rotzak! Had ons gewoon in een vuilniszak gegooit!!

Gem. kat: In de verte komt de vuilnisauto aanrijden. Alle vuilniszakken worden er ingegooit. Ik raak in paniek. Ik trek de vuilniszak omver. Ik trek en ruk aan de lap.

Stuip: En wij maar miauwen. Doodsbang waren we!

Gem. kat: Er komen mensen aan. Ze roepen: "Hé, vieze kat, laat die vuilniszak met rust!" Ik trek nog harder, ik scheur de lap open.

Krabber: En toen ging de lap open en was het niet meer donker!

Rooie: En toen hoefden we niet meer in de vuilnisauto!!

Sip: En nou zijn we hier. En nou willen we weer drinken. Mama!!!

Jakkepoes: Effe wachten schatje. *(Stilte. Iedereen kijkt naar Tibbe)*

Tibbe: *(langzaam, dreigend)* De hufter! De ellendeling! Wie denkt ie wel dat ie is. Jonge poesjes in een vuilniszak stoppen, is ie helemaal gek geworden! Ik zal schrijven! Ik zal hem volledig de vernieling in schrijven. De pot op met bewijzen, meneer Ellemet. Ik zal je krijgen. Waar is m'n schrijfmachine. Uit de weg!!

(beent vastberaden naar schrijftafel en begint verwoed te tikken)

Alle poezen :Tibbe is boos, Tibbe is boos

Tibbe is na al die jaren eindelijk boos.

Tibbe is kwaad, verschrikkelijk kwaad

Tibbe gaat ze nu vertellen waar het op staat

Tibbe wordt groot, eindelijk groot

Tibbe is veranderd, hij doet niet meer wat hem gezegd wordt. (2x)

En Ellemet die is de klos, want Tibbe schrijft hem total-loss

alles wat de schoft heeft gedaan komt morgen in de krant te staan

SCÈNE 10

de straat

In een prachtig lied schept Ellemet op over zijn prestaties en status. Hij is op weg naar de wethouder om de laatste contracten te tekenen die de uitbreiding van zijn geurtjesfabriek mogelijk moeten maken. Dan wordt hij aangevallen door poezen. Ze sarren hem zo langdurig dat hij zijn geweer uit zijn auto haalt en op ze begint te schieten. Bibi legt alles vast met haar fototoestel. Daarna geeft ze het fototoestel aan Minoes en daagt Ellemet uit haar te slaan. Die trapt er in. Minoes en Bibi gaan er vandoor met het bewijsmateriaal.

SCÈNE 12

een zaaltje in hotel Monopool

*Alle **mensen** uit de musical lopen door elkaar over het toneel*

Red: Ahum, ahum, mag ik even uw aandacht. Dames en heren. U zult wel verbaasd zijn dat u mij nu hier ziet, terwijl iedereen natuurlijk verwacht dat meneer Ellemet hier zou staan. Het inleidende praatje bij de diavertoning: "De kat door de eeuwen heen." van meneer Smit, wordt inderdaad door de heer Ellemet gehouden, maar allereerst wil ik, als hoofdredacteur van de Killendoornse krant, mijn excuses aanbieden. Excuses aan de lezers, maar vooral aan de heer Ellemet. Het schandelijke stukje, vanochtend in de krant, had natuurlijk nooit geschreven mogen worden. Het idiote verhaal dat meneer Ellemet de haringkar omver zou hebben gereden is te gek voor woorden. En dat de heer Ellemet dieren mishandelt is ronduit ondenkbaar. Als hoofdredacteur had ik het stukje natuurlijk tegen moeten houden maar omdat ik van de journalist, de heer Tibbe, alleen goede stukjes gewend ben, controleer ik helaas niet altijd alles. Dit spijt me verschrikkelijk. De heer Tibbe is uiteraard ontslagen, maar ik zie dat hij de brutaliteit heeft gehad vanavond toch te komen. Onvoorstelbaar. Mag ik dan nu het woord geven aan onze eerbiedwaardige en vooral onschuldige medeburger, dhr. Ellemet!

Ellemet: Dank u, dank u. U begrijpt, ik ben geschokt, maar ook verheugd over de vele reacties van medeleven die ik vandaag heb mogen ontvangen. Ik aanvaard dan ook de excuses van de Killendoornse Courant, zeker nu ik weet dat die sensatie-journalist eruit gegooid is. Maar genoeg hierover. We zijn vanavond bij elkaar om te kijken naar de prachtige diaserie: "De kat door de eeuwen heen", waarbij de heer Smit een boeiende toelichting zal houden. Dhr. Smit staat bekend om zijn grote liefde voor dieren en zal ons zeker mee weten te voeren op de golven van zijn enthousiasme. Zelf kan ik helaas maar een kwartiertje blijven want u kent me, druk, druk, druk. En dat wordt alleen maar erger, zeker als de geurtjesfabriek straks wordt uitgebreid. Maar genoeg hierover. Als voorzitter van de Vereniging van Dierenvrienden, open ik deze avond. Veel kijk- en luistergenoegen.

Smit: Dank u, meneer Ellemet. En nogmaals welkom, dames en heren. En ook een heel klein beetje welkom voor dhr. Tibbe want ik weet zeker dat hij erg veel spijt heeft van z'n domme stukje. Ik heb in ieder geval z'n charmante secretaresse bereid gevonden het dia apparaat te bedienen. Juffrouw Minoes, de eerste dia graag.

(De eerste dia toont dhr. Ellemet die een poes schopt)

Stem 1 uit de zaal: Dat is mijn kat! Iemand schopt mijn kat !!!!!

Smit: Juffrouw Minoes. Dat is niet de juiste dia. De volgende. Snel.

(De tweede dia toont dhr. Ellemeet die drie katten schopt)

Stem 2 uit de zaal: Dat is mijn kat! Wie is die vent?

Stem 3 uit de zaal: Dat is mijn Monopooltje. En die man, dat is.....

Ellemeet: Dit is bedrog! Dat ben ik niet. Ik.....ik was in het buitenland toen ik die katten schopte! Ik bedoel.....het is een truc.

(De derde dia toont een schietende Ellemeet)

Drie stemmen: Het is Ellemeet. Hij schiet op poezen. Dat is mijn poes.*(door elkaar heen)*
Moordenaar!!!!!!

(De vierde dia toont Ellemeet die Bibi slaat)

Stem uit zaal: Onze Bibi. Hij slaat onze Bibi. Ellemeet slaat onze kleine Bibi.

Smit, Red, Minoesen alle katten vanuit de coulissen:

Ellemeet is een bruto! Weg met Ellemeet! Weg met Ellemeet!!

(Ellemeet trekt zijn colbert over zijn hoofd en vlucht. Iedereen komt tot rust)

Red: Tibbe, jongen. Het spijt me. Ik heb je verkeerd beoordeeld. Je had niet helemaal ongelijk. Ellemeet is een dierenbeul. En misschien is dat van die haringkar ook wel waar.

Jasmijn: Dat kunnen we nu bewijzen. Willem, de kantinejongen wil getuigen. Hij wil de waarheid vertellen. Hij wil geen stiekeme zwijger zijn.

Smit: Wat doet die poes hier? Wat een schatje! En ze miauwt zo leuk.

Minoes: Ze vertelt dat Willem, de kantinejongen, wil vertellen dat hij het gezien heeft, dat Ellemeet de haringkar omverreed.

Red: Verstaat u katten?

Tibbe: Ze is vroeger zelf een poes geweest.

Smit: Hahaha, die Tibbe. Heeft alweer praatjes!

Red: Tibbe, wat mij betreft ben je weer aangenomen.

Smit: Heel knap, Tibbe, hoe je die Ellemeet hebt ontmaskerd.

Tibbe: Maar dat heb ik helemaal niet gedaan. Ik wist nergens van. Minoes, wie heeft die foto's gemaakt?

Minoes: Wie van ons heeft een fototoestel?

Tibbe/Smit: Bibi !!!

Minoes: Maar de laatste was van mij!

Red: Laten we met z'n allen iets gaan drinken. Ik geef een rondje. En die diavertoning moeten we nog maar eens over doen.

Smit: Een borrel ja, daar ben ik wel aan toe.

Tibbe: Nou vooruit dan. Eentje. Ga je mee, Minoes?

Minoes: Ik vrees dat ik nog even weg moet. *(Allen af, behalve Minoes)*

SCÈNE 13

de straat

Minoes: Babet. Babet. Waar ben je nou.

Babet: Ssst. Stil nou. Zo vang ik er nooit een.

Minoes: Wat ben je dan aan het vangen?

Babet: Je medicijn natuurlijk. Een boslijster. Of misschien wel twee. Toen ik zo ziek was, afijn, je weet wel, toen heb ik, puur toevallig, een gewonde boslijster opgevreten. Nou, die beesten eten heel veel bessensoorten. En wat gebeurt? Nadat ik het beest op had, was ik binnen twee dagen weer beter. Door die bessen denk ik. Dus hou je kop nou even. Dan vang ik er een voor je. Of twee.

Minoes: Een boslijster? Ik weet niet of ik dat nog lust.

Babet: Stel je niet aan. Wil je soms niet genezen?

Minoes: Jawel, maar.....

Babet: Zeur dan niet. Stil. Daar zit er een. Hou je gedeisd, dan pak ik hem. En over een paar dagen ben je weer gewoon een poes.

(Babet af)

Minoes : Wat is er met me aan de hand. Straks ben ik weer een poes, maar ik ben niet blij. Misschien kan ik als poes ook wel bij Tibbe blijven wonen. Maar een kartonnen doos is wel wat kaal. En hij heeft al een poes. Maar als ik het niet doe.....

Minoes: **Wat moet ik doen, ik zal nu moeten kiezen
ik zal, wat ik ook kies, iets van mezelf verliezen
Ik ben zo bang nooit meer te kunnen spinnen
en nooit meer 's nachts het dak op met vrienden en vriendinnen
want altijd als je kiest dan kies je voor iets wel en voor iets niet.**

Koor: **Het is niet zo belangrijk wat je kiest als je maar kiest met je gevoel
als je je verstand altijd de baas laat zijn wordt het zo'n saaie boel.
Doe wat je instinct je zegt al maakt het je wel bang
denken kun je altijd nog je hele leven lang.**

Minoes: **Wie wil ik zijn, wat wil ik van het leven
'k moet kiezen tussen zoenen, en lekker kopjes geven
Wat moet ik doen, ik zal nu moeten kiezen
Ik zal, wat ik ook kies, iets van mezelf verliezen
Want altijd als je kiest dan kies je voor iets wel en voor iets niet.**

Koor: **Het is niet zo belangrijk.....enz**

Babet op met lijster in haar bek.

Babet: Gelukt. En hoe. Een hele vette. Kom hier Minoes. Vreet op!!

Minoes: Ik, ik.....

Babet: Wat mankeer je nou. Het is niet alleen gezond. Het is ook nog eens verrekte lekker! Als je niet opschiet vreet ik hem zelf op. Kom op, tuttebel, wat sta je nou te simmen!

Minoes: Maar hij leeft nog een beetje.

Babet: Natuurlijk leeft ie nog. Des te lekkerder!

Minoes: Ik, ik vind het zielig. Hij heeft pijn, hij is bang!

Babet: *(laat lijster vallen)* Wat krijgen we nou? Medelijden met een vogel? Medelijden met het lekkerste hapje van de wereld. Je bent gek! Je bent..... je bent een mens! Je bent niet meer te redden. Ik geef het op. Ik ben je zus niet meer. *(Babet af)*

Minoes: Medelijden? Heet dat zo? Maar ik voel het. Ik kan er niks aan doen. En wat ik voor Tibbe voel, hoe heet dat dan? Dat kende ik ook niet. Zou dat dat misschien.....liefde zijn?

Stem van Tibbe: Minoes, juffrouw Minoes!

Minoes: Hij roept me, hij wil dat ik bij hem kom! Ik.....ik heb gekozen. Ook al zoiets raars, kiezen. Maar ik heb het gedaan. Zeker weten.

Tibbe: Juffrouw Minoes!!!!

Minoes: Laat dat juffrouw maar achterwege, Tibbe, lieverd, ik kom eraan.

Allen op: **Het is niet zo belangrijk wat je kiest, als je maar kiest met je gevoel
als je je verstand altijd de baas laat zijn wordt het zo'n saaie boel.
doe wat je instinct je zegt, al maakt het je wel bang
denken kun je altijd nog je hele leven lang
je hele leven lang, je hele leven lang, je hele leven lang,
je hele leven laaaaang.**

EINDE

En het is natuurlijk altijd leuk om het slotlied te herhalen!